

AARHUS TEATER-BLAD.

Nr. 195.

Udgaar hver Forestillingsdag.

Søndag den 25de Marts 1906.

8. Serie.

6. Aarg.

A. Fornesbech
AARHUS
Elegante Foraars hatte.

**Ceres Pilsner,
Ceres Lagerøl**

serveres fra Fad i Theater-Restauranten og faaes overalt i Bryggeriets Aftapning.

Original skotsk Strømpegarn

fabrikeret af det fineste og ædleste Materiale og i de nyeste, moderne, mixed Farver, faaes kun hos

Anthon Christensen,
Wormhus, Clemensbro

Averter!

Theaterbladet.

Bladet læses af Alle.

Ring op i Telefonen »1166« og forlang Pristilbud paa en

Annonce.

Theaterbladets Annonce-Afdeling.

Reklame-Bureauet.

AARHUS THEATER

Direktør: Benjamin Pedersen.

Søndag den 25de Marts 1906, Kl. 7¹/₂:

Byen ved Havet.

Skuespil i 4 Akter af P. A. Rosenberg.

Personerne:

Stremme, Borgmester.....	Charles Schwanenflügel.
Fru Stremme	Anna Jacobsen.
Niels Land, Højskoleforstander	Benjamin Christensen.
Riborg, hans Datter	Jenny Roelsgaard.
Poul Egede, Ingeniør.....	Vilhelm Birch.
Holm, Læge.....	Alfred Stigaard.
Esther Amsing	Maya Bjerre-Jensen.
Jakob Johansen, Lands Søstersøn	Christian Schenstrøm.
Jørgen Holt, } Fiskere	{ Christian Raaschou.
Jep Ile, }	{ Alfred Cohn.
Jens Line.....	Aage Foss.
Hans, Karl paa Højskolen.....	Harald Rasmussen.
Ane, en gammel Bondekone	Nicoline Wantzin.
Fiskere.	

Handlingen foregaar i en dansk Kystby. Tiden: Vore Dage.

1ste Akt: Have ved Højskolen.

2den Akt: Havestuen paa Højskolen.

3die Akt: Poul Egedes Tegnestue ved Havnen.

4de Akt: Havestuen paa Højskolen.

Det længste Ophold bliver mellem 2den og 3die Akt.

Forestillingen forbi omtrent Kl. 10¹/₂.

(Aarhus Theaterblad har Eneret paa Programmet. Eftertryk forbydes.)

Alle Nyheder
i
KONFEKTION
for Foraarssæsonen

ere nu hjemkomne i stort og smagfuldt Udvalg.

Obs. Store Nr. føres paa Lager.

Emil Sechers Efterfølgere.

Appelsiner

i fineste Mærker, søde og vel-smagende.

Tlf. 429. (Se Udstillingen)

Guldsmedgade 20.

A. Thykjær.

En Mil i Timen

er intet at regne, naar bare der er god Gang i **Støvlerne.**

Køb derfor Deres Fodtøj i **Aarhus Skotojs-Magasin,**
Vestergade 1,

og De vil indrømme, det passer.

Alex. Mikkelsen,
Vestergade 1.

Til Konfirmationen anbefales **Salmebøger** fra det kgl. Vaisenhus — **1 Kr. 25 Øre.** — Gratis Navn.

Postkort for 10 og 15 Ø. sælges for **5 Øre.** Skuespiller-Brevkort. 12 Stk. for 1 Krone.

Husk

Carl A. Nielsen,
Nørregade 36. **Telefon 411.**

Gala Peter

Mælkechokolader

og

Amedée Kohler & Fils

Vanillechokolader

ere de fineste

Spisechokolader.

Byen ved Havet.

P. A. Rosenberg fortæller om sit Stykke.

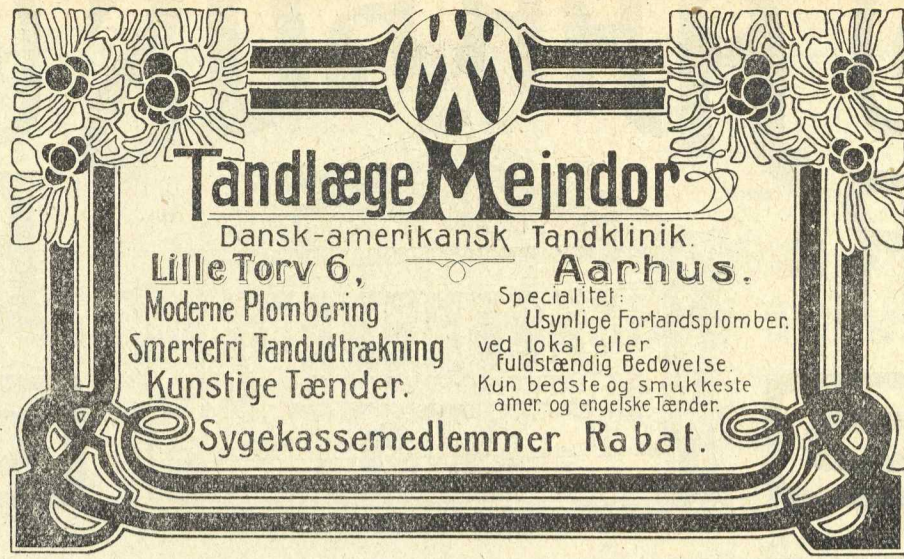
»Aalborg Stiftstidende«.

Folk har været nysgerrige efter at vide, hvor det spiller. Og det skal jeg sige Dem. Det er saamænd Faaborg. I Stykket — ved De nok — er der Tale om at bygge en Havn og opføre en Dæmning. Akkurat det samme gentager sig nu i Virkeligheden. Er det ikke løjerligt? Jeg, der laa i Byen for en Sommerferie, havde absolut ikke mindste Kendskab til de kommunale Forhold, saa det er virkelig besynderligt, at det nu skal gaa saadan.

Træt og forpint kom jeg til den lille fynske Købstad. Livet i København — alt dette smaatskaarne, æstetiske Pindehuggeri, alle disse brandesianske Abekatte — havde gjort mig modløs. De Mennesker vil ingen Ting, og kan ingen Ting. Deres hele Aandsliv koncentrerer sig ikke om andet end Erotik — det er Alkove altsammen — og er denne Følelse forbi, saa ligger de døde. En af de bedste af dem — læg Mærke til det: én af de bedste — roste jeg en Gang, da jeg iscenesatte et Skuespil af ham, og jeg sagde til ham: »Vær nu flittig og lad os snart se noget mere.« »Ja,« sagde han, »bare jeg kan. Men dette her skrev jeg, da jeg var forelsket. Nu kan jeg vel skrive et Skuespil, naar jeg bliver skilt — det bliver vist ogsaa det hele.« Denne Udtalelse er betegnende. De har ikke andet at leve paa.

Og saa kom jeg til de vakte Egne i Sydfyn, hvor jeg saa den kraftige, livsfriske og varme Grundtvigianisme, der breder sig om en Del store Højskoler, bl. a. Ryslinge. Det var ligesom en Opvaagnen, forsikrer jeg Dem. Jeg fik nye Mennesker at se — en helt anden Livsvirksomhed. Over for denne stillede jeg da i mit Stykke Esther som Repræsentant for vort saa højt priste Frisind. Og jeg gjorde hende saamænd saa god, som jeg kunde, jeg udstyrede hende med langt bedre Egenskaber, end hun virkelig har. Men endda siger de Asener, at jeg ikke har skiftet Sol og Vind lige mellem de to Parter. Jo, havde jeg det, saa havde jeg taget en af disse Bernina-Piger, som gaar rundt mellem en Række Mænd — og ikke har Forstand i Hovedet for en Øre.

Og Stykket har gjort Lykke, kan jeg godt sige. Københavnerne er blevne opmærksomme, de vil se det, skøndt det er dem, der sigtes efter. Nu kan man ikke tie mig ihjel. For

Tandlæge Meindor

Dansk-amerikansk Tandklinik.
Lille Torv 6, Aarhus.
Moderne Plombering
Smertefri Tandudtrækning
Kunstige Tænder.

Specialitet:
Usynlige Fortandsplomber.
ved lokal eller
fuldstændig Bedøvelse.
Kun bedste og smukkeste
amer. og engelske Tænder.

Sygekassemedlemmer Rabat.

det vilde man jo. Og der blev gjort ærlige Forsøg. I elleve Aar kunde jeg ikke faa ét eneste af mine Stykker opført. Min Forlægger sagde: »Det nytter ikke noget, »Politiken« vil ikke omtale Dem.«

Og vi, der stred mod dette Blads Indflydelse, ja, vi var for faa og tog maaske ogsaa for lidt fat. Vi gjorde nu og da et Par Forsøg — men de mislykkedes. Her var det navnlig et Par grundtvigske Præster i København, som forstyrrede det hele. De forlangte, at vi, for at være med, skulde være kristne. Meningsløst, ikke sandt? Naar vi blot var ærlige Mennesker, maatte det vel være nok. Mine religiøse Anskuelser vil jeg i alt Fald have i Fred, og derfor kunde jeg ikke gaa med.

Jeg prøvede nu og da at skælde Kliken bravt ud, men det nyttede ikke noget. Den havde Magten. I Fjor holdt jeg et Foredrag: »Klike og Samfund«, hvori jeg paany angreb den. »Politiken« skrev, at værre Daarekistelem end mig, fandtes ikke. Jeg saa mig i Aanden slaaet død, som de har slaaet Rudolf Schmidt, Bergsøe og Ernst v. d. Recke ihjel.

Da var det — som sagt — at jeg lærte Provinsen at kende. Og for at udvide dette lykkelige Bekendtskab er det, at jeg nu har gjort min Foredragsrejse herude. Jeg kan sige Dem, at jeg er ikke bleven skuffet. Bedre Tilhørere har jeg aldrig haft. Og nu gaar jeg til mit Arbejde med fornyet Styrke, med nyt Haab om, at den Aandsretning, der alt for længe har hersket i de saakaldte Kulturcentre, er slaaet grundig paa Planeten.

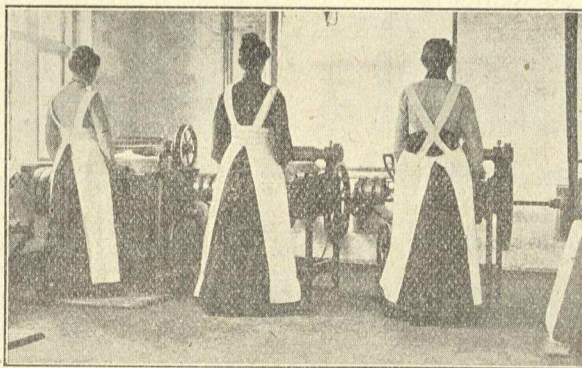
Danmark — det egentlige Land, der har frembragt Mænd som Joh. V. Jensen og Jacob Knudsen — skal nok sejre over de lumre Dunstmagere inde fra Hovedstaden. Desværre er jeg selv Københavner. Men — Gud ske Lov — jeg er født paa Blegdamsvej, og det regnede man — i alt Fald i gamle Dage — for Landet.

Den ærlige Finder.

Menig 44 sad forleden Aften paa Værtshus og spillede Sjavs med en Slagter. Saa sprang han pludselig op, slog i Bordet og raabte forfærdet:

»Hvad er Klokken?«

»Den er ti Minutter over ti.«

Strygemaskinerne i »Aarhus Dampvaskeri«.

„Teatret“.

5te Aargangs 7de Hefte er udkommet og indeholder:

Gustav Uhlendorff (7 nye Billeder) med Tekst af Christian Houmark; Scenebilleder fra det kgl. Theater (Ponte-Molle-»Heksen« — 2 store Billeder); Tekst af Paul Sarauw: Scenebilleder fra »De Otte« i Christiania (Aleksander den Store); Billeder af Operasanger Fønss som Lorenzo i Op. »Romeo og Julie«; Billeder fra »Lynggaard & Co.« paa Aarhus Theater. Pris i Abonnement 50 Øre pr. Hæfte. Løse Hæfter 75 Øre. Faaes hos enhver Aarhus-Boghandler.

Paul Heckschers Kunstforlag,
København K.

Som en Kile

trænger
fra **Xeroform** som
Worning & Petersen Sæben den
& bedste
i Vejle sig ind i Toilettsæbe
Publikums Bevidsthed. til 25 Øre
Uovertruffen!
Faaes overalt!

»Fanden og hans Pumpestok! Og jeg, der ikke har noget Nattegn.«

»Av! Saa faar Du vel et Par Dage hos Plejefar?«

»Vel gør jeg det, men det bryder jeg mig en Hund om. Nej, det er meget værre, at jeg har bedt om Rejsetilladelse paa Søndag, naar min Søster skal giftes. Nu faar jeg Brummetur og ingen Rejsetilladelse. For det er jo ikke første Gang, jeg har brændt den a', skal jeg sige Dig.«

Slagteren saa tænkssom ud. Saa for der et fiffigt Grin over hans rød-blussede Ansigt, han hviskede noget til 44, og 44 slog sig paa Laarene af Grin. »Den er storartet! Lad os bare holde fast paa den.« Derpaa gik de to Venner.

En halv Snes Minutter efter stod 44 paa Byens Politistation.

»Hvad vil han?« spurgte den vagthavende Overbetjent.

»Melder, at jeg har fundet en stor Pengepung paa Hjørnet af Østergade og Sdr. Allé. Værsgo'. Her er den.«

Overbetjenten aabnede Pungen, talte dens Indhold op, saa, der var 21 Kr. i den, og sagde til 44: »De er en ærlig Mand. Jeg skal indbetrette Sagen til Deres Regimentschef. De kan træde af.«

»Kunde jeg ikke faa en Attest for, at jeg kun kommer for sent, fordi jeg har været her paa Stationen med mit Hittegods?« spurgte 44.

»Jo, med Fornøjelse, min Ven. Her er den.«

Næste Dag ved Paraden raabte Kaptajnen: »44! Træd frem!«

»44! De er kommen for sent hjem i Gaar Aftes. Saavel af den af Dem afgivne skriftlige Erklæring af Overbetjent Jensen, som af dennes Indberetning til Regimentet fremgaar det imidlertid, at Forsinkelsen kun skyldes at De har afleveret en funden Pengepung paa Politistationen. De er af den Grund fri for Straf, og for yderligere at belønne Deres Hæderlighed, er den ønskede Rejsetilladelse tilstaaet Dem. Træd af!«

»Og der ser I,« vedblev Kaptajnen, henvendt til alle Soldaterne, »at Ærlighed varer længst.«

44 grinede stille, og Slagteren gik ned paa Politistationen og hentede sin Pengepung.

